

Vilim Matula/Siniša Labrović

Postdiplomsko obrazovanje

Predstava o lopovima, kriminalcima, službenicima i odvjetnicima

Predstava *Postdiplomsko obrazovanje* Teatra 2000 u suradnji s Teatrom Binocular, izvedena 21. travnja 2012. godine u klubu kina Grič, Zagreb; režija: Borna Armanini, glazba: Igor Pavlica, izvodi: Vilim Matula.

LICA

PRIPOVJEDAČ koji mladim ljudima prenosi riječi iz *Postdiplomskog obrazovanja* Siniše Labrovića i ujedno vodi dramsku radnju

ALOJZ TRTIĆ, službenik na katastarskom uredu

PRIVATNI MATULA

MLADI ČOVJEK

POLITIČAR

KRIMINALAC U TERCENCU

JOSIP HORVATIĆ, 53 godine, zamjenik u državnom odvjetništvu

PRIJATELJ JOSIPA HORVATIĆA

IZVJESNI GOSP. FLAKSI, vlasnik kvartovskog kafića Bambolero

ČUKUN ČUKUN DJEDA

IZVJESNI GOSP. GEDORA

IZVJESNI GOSP. DUGI

MUŠTERIJA U SUZAMA

ŽENA KOJA PEGLA

LJERKA

ĐURĐA

ŠTEFICA

PRIPOVJEDAČ: "Dva su fakta koja određuju današnji suvremeni svijet. Prvo je uspjeh koji donosi novac koji pere sve.

Drugi je činjenica nužnosti cjeloživotnog obrazovanja. E, sad, kaže, postoji znanje koje je bilo zatajeno javnosti..."

Tajno znanje, mistično, čak će reći Labrović.

"Mistično znanje koje se prenosilo samo onako s učitelja na učenika, ali koje je adeptu donijelo lijepih dividendi.

Pala je pokoja žrtva. O vrijednosti tog znanja govori činjenica da su ga prakticirali najbogatiji i najmoćniji sinovi i kćeri ljudske, a da su mu načela, vrijednosti i taktike ostale zatajene narodu/puku."

Da ovo znanje ne bi propalo mi smo organizirali ova predavanja da nešto dođe i do puka: počnimo redom... Prvo predavanje: *Duhovnost u kriminalnim krugovima*... Pogledajte bilo koji kraljevski dvor. Odmah ćete uočiti važnost manira i etiketije.

Vjernik ste, ali poštujete sve druge vjere.

Vjerujem u Boga, ali činim što moram i znam da će Bog to razumjeti. Dakle, oprostite.

Nacionalno ste osviješteni... To je sve u tom poglavlju o duhovnosti.

Nacionalno ste osviješteni... Ali poštujete i sve druge nacije.

Volite i poštujete djecu i obitelj osim ako ste diler heroina... trgovac bijelim robljem i djecom onda ispadate lažnjak, licemjer.

Ako ste surovi, to je zato što niste naivni. Nedate se zajebavati.

Život nije relativna, nego apsolutna stvar i to ne ide u vašu korist. Smrtni ste. Ali su i drugi.

Ako se već umire. Nije li bolje jedan dan živjeti kao lav nego 200 godina kao miš.

KL.
(KLASZTEK
Bb—)

ALOJZ TRTIĆ: Ali gosp. Flaksi, to nikad nije bilo tu...Vidite, ne znam: kako da Vam kažem, ovo ovdje je ova podsljemenska zona. Da...(Naginje se prema natrag kao da netko vrši nasilje nad njim.) Da, da... Oprostite, da... Ali gledajte tu ja ništa ne mogu... To je oduvijek tako – podsljemenska zona: tu se ne gradi... Ali tu gore to je zimzelena ova zona... Ali gosp. Flaksi ja stvarno... Da, da, razumijem... (*Savija se unazad.*) Hmm, ako potpišem onda sam gotov od Vas, a ako ne potpišem onda sam gotov od njih... (*Tužne grimase potpisuje dokument.*)

PRIVATNI MATULA: Kakav sam ja to čovjek? Imam pedeset godina i ništa mi nije jasno... Ništa, ništa bitno... Ništa što bih ja trebao...

A nekad, išš nekad mi je sve bilo jasno... Samo da je meni neko dao, da je mene neko pustio...

MLADI ČOVJEK: Ej, ljudi, ej, čekaj jel mogu ja reć? Al', daj pusti mene... Daj mi, ali daj ljudi al' ja točno znam gdje je problem... Evo, čekaj, jel mog...

POLITIČAR: Evo mladi traže riječ, mladi imaju ideje, mladi imaju, nude rješenja... To, to, mladiću, to.

MLADI ČOVJEK: Al', čekajte, ne, al' pustite da kažem, ali to to to je ostvarivo to to se da evo jel' mogu ja predložiti nešto...

POLITIČAR: Evo, prijedloge imamo e, to je lijepo vidite, molit ću lijepo, mladi imaju prijedloge, to uvijek sam za mlade i mlade mi čuvajte, taj žar zadržite...

MLADI ČOVJEK: Ali, čekajte, nisam...

POLITIČAR: Eee, aaaaa vi mladi, kak ste joooooj... kako su mladi, divno je gledati mlade, evo to djeco, ne dozvolite nikad da to izgubite taj žar u očima, taj plamen.

PRIVATNI MATULA: Danas mladi meni dolaze, striček mi smo čuli da ste se vi time nešto bavili i gledali smo ovaj i znamo da imate u tome iskustva, a mi sad imamo ovaj jednu ideju, mi smo se tu skupili i imamo ovaj, recite što mislite aaa što mislite što bismo mi trebali.

Djeco moja pojma nemam - ne znam što biste vi trebali, a što bih ja trebao.

S druge strane, vidim ekipu koja se snašla... Oni koji su svima poznati. Oni su već tada bili sa stavom, bez dvojbi, trojbi... Krzmanja.

Sad ta ista ekipa, rijetko ih srećeš jer se uglavnom voze u crnim terencima. Iza zatamljenih stakala... Sretno ih na semaforu.

Vili uz zvuk radi gestu otvaranja prozora na automobilu.

KRIMINALAC U TERCENCU: Ej, Matula!! Kaj ima? Glumiš kaj? Ha, Matula jel glumiš?!

PRIPOVJEDAČ: A da ga vidiš kak je zrihtan... Odjeća i oprema u skladu s trenutnom modom. Nosite poznate i skupe marke. Poželjna su odijela. Skupi i poznati parfemi. Satovi: Rolex, Patek Philippe, Jager-LeCoultre, Louis Vitton i sl. Dobro je naučiti pravilno izgovarati. Automobili: Mercedes, BMW, Audi, terenci. Sve ispod 30.000,00 eura odaje luzera pa se vozite taksijem. ("Sigurnije je kad popijem.") Poneki gram koke da možete počastiti. Novčanice najvećih apoena i u debelim svežnjevima. Samo kvalitetni i noviji pištolji: HS, Glock, revolver Smith & Wesson i sl. Ostalo po potrebi.

KRIMINALAC U TERCENCU: Ha, Matula!! Borba, borbica...

Prozor se zatvara, automobil odlazi.

PRIVATNI MATULA: A roditelji su nam govorili "nemoj pazi, nemoj se s njim družiti... Nemoj se s njim družiti. Uopće te ne želim vidjeti s njima... Od njega nikad niš."

Dečki su se snašli, ne.

PRIPOVJEDAČ: Dojam koji morate ostavljati u kriminalnim krugovima: spremni ste na sve, ali ne provocirajte. Bildajte, ali napucanost steroidima i obrijana glava izlaze iz mode. Trenirajte borilačke vještine i pucanje, ali će vam s usponom sve manje trebati pa se prebacujte na tenis. Pijte najskuplja pića – viskije, konjake, šampanjce, ali se ne napijajte (neki od najmoćnijih gangstera su ubijeni pijani). I ne drogirajte se, posebno dok radite. Moćni hodaju s tjelohraniteljima.

PRIPOVJEDAČ: Josip Horvatić (53), zamjenik državne odvjetnice, tipičan primjer relativno uspješnog građanina. Završava pravo, nakon čega se zapošljava u osiguravajućem društvu u kojemu u više navrata oduzima osiguravajuće naknade stradalima od požara, automobilskih nesreći, nezgoda na radu čime je često oduzeo zadnju nadu unesrećenima. Ova je vrsta pristupa imala i svoje beneficije. Višu plaću i zadovoljstvo vlasnika tvrtke, no njegova krhka psihologija nije dugo mogla izdržati takav teret. Unatoč dva krasna automobila u voznom parku, tenisu, skijanju, jedrenju prestao je spavati. Nije više imao volje za životom i odlučio se iz korijena promijeniti i posvetiti

čestitu radu. Prešao je u državno odvjetništvo pa se život opet odjedanput činio ponovo smislenim i vrijednim življenja. Pristaje na manju zaradu, no konačno mu se čini da počinje u miru živjeti svoj vlastiti, doduše manje zahtjevan i jednostavniji život.

Horvatić se povjerava pripovjedaču da ga je Flaksi nekidan zvao na telefon.

JOSIP HORVATIĆ: Da, molim.

IZVJESNI GOSP. FLAKSI: Horvatiću, ajde pogodi tko te zove...

JOSIP HORVATIĆ: Ti si, Damir. Jel' me zezaš?

IZVJESNI GOSP. FLAKSI: Nije Damir, Horvatiću. Ajde, imaš još jednom pravo pogadati. Ajde, reci tko je, šta misliš?!

JOSIP HORVATIĆ: Dajte budite ljubazni, ako se možete predstaviti, stvarno ne mogu prepoznati. Žurim, imam neki posao pa mi nije do zezancije.

IZVJESNI GOSP. FLAKSI: Horvatiću, je li?! Čuješ li ti Dugi, nije mu do zajebancije... Pazi, da budem ljubazan?!

JOSIP HORVATIĆ: Ja vas stvarno molim. Recite mi, molim vas, s kime imam čast?!

IZVJESNI GOSP. FLAKSI: Jesi li ti Horvatiću časnik?! A? Je li?! Majke ti! S kim imam čast?! Flaksi je majmune. Flaksi. *KLOMIR - RASTALJENI F*

JOSIP HORVATIĆ: Flaksi? Otkud ti? Nisam te vidio ni čuo godinama... Koliko je bilo...

IZVJESNI GOSP. FLAKSI: E, moj Horvatiću... dok ja... Bio sam ja vani... Pričat ćemo... Slušaj Horvatiću... Dugi mi pokazuje, pred našom školom, govori da tvoj mali ide u našu školu isto. *TRUBA (SIGNAL H) MUTA*

JOSIP HORVATIĆ: Pa, je, je... da...

IZVJESNI GOSP. FLAKSI: Pokazuje da jedan mali, žuti kao ti... ima plavi kaputić i onu spiderman torbu, je li?! *TRUBA MUTA (RASTALJENI F)*

JOSIP HORVATIĆ: Je, to sam mu kupio... Vani smo bili nešto... Na nekom seminaru... pa...

IZVJESNI GOSP. FLAKSI: Majke ti, na seminare ideš... Vani?! Tko te šalje?! A? DORH? Čujem da si u DORH-u! Jel' te to Bajić šalje, majke ti?! Jel' te spremaju za USKOK?! Hoćeš ti biti senjski uskok, Horvatiću?! *TRUBA (MUTA BZUČI F)*

JOSIP HORVATIĆ: Mislim plaća nije nešto bolja... Neće nitko tamo...

Slijedi dio u kojem pratimo dijalog glazbe i jezika stanja: priču o razgovoru dva karaktera. TRUBA (MUTE, MERUDŽNO, POMALO HRTIČIČKO, PRATI KARAKTER)

IZVJESNI GOSP. FLAKSI: Slušaj, ja tvog malog zazvao maloprije... "Horvatiću" znaš kako se mali okrene... Pitam ja malog: "Jel' te slušaju učiteljice?!"

Znaš kako mali gleda, isti ti... Isti ti!

Evo, Dugi te pozdravlja... Slušaj Horvatiću, ništa... Imaš moj broj... Ajmo kavu pit... Oćemo se vidjet?!... Čujemo se. Vidimo se... Ajde... Bok...

Josip Horvatić ostaje sam.

JOSIP HORVATIĆ: O Bože, o Bože... Kaj da radim. Gotov sam... Kaj ću sad... Da idem na taj sastanak... Ili ne?! Kaj da radim... Ma ne idem. Dat ću otkaz... pa da... idem na Novi Zeland... Tamo imam rodbinu... Ili ne Novi Zeland... Možda bolje u Tasmaniju... ma ne... Nemam pojma... (Obraća se Prijatelju.) Ideš ti sa mnom?! Ha?

PRIJATELJ JOSIPA HORVATIĆA: Ma daj, Joža, jesi ti normalan? Pa ti radiš u državnom odvjetništvu: čega se ti bojiš?

JOSIP HORVATIĆ: Pa ti ne znaš... Čuj kad ga vidiš... Osjetiš ovako... osjećaj da ga ledima osjetiš... Ledeno... nula stupnjeva kelvina. Kao da si usisao sve ove duše... Da se zalediš... Da se živ smrzneš. Strah... Užas! Osjetiš kako ti ekto plazma izlazi na usta... Straaaaaaaah!

Njega se ne može ubiti... "Da, da, ne, ne da ne misliš... Da ga ne možeš ubiti... Kružić priča da njega ne možeš ubiti. Kad mu dođeš blizu čini se da vrijeme, prostor... (Radi gestu kao da se počinju iskrivljavati.) Stvarno... Bilo je pet atentata na njega. Pucali ljudi koji su pucali u ljude... I ne ide...

PRIPOVJEDAČ: Svi smo mi bili dečki iz kvarta. Flaksi je Josipu utjerao strah u djetinjstvu... Koji ga je ostao pratiti... To je ono što se kaže *strah u kosti*... Strah u kostima.

JOSIP HORVATIĆ (obraća se svom prijatelju): Slušaj mogli bismo mi, mogao bi ti ići sa mnom tamo, što misliš?

Onda opet ga pogađa dvoumica...

JOSIP HORVATIĆ: Ma ne, ne, ne... neću te uvlačiti u to...

Onda ga opet pogađa dvoumica...

JOSIP HORVATIĆ: Što ti misliš, mogao bi ti doći tamo prvi... Ha, da ti dođeš tamo prvi... Ili ne, ne, ne, mogao bi doći poslije... Ha, što misliš?! Da dođeš poslije, ha?

PRIPOVJEDAČ: I tako je naš Joža zapao u duboke sumnje... A preko puta njegova stana: Bambolero... (Sve pokazuje rukama: razmještaj objekata u prostoru.) Odmah do Bambolera je kreditni ured koji drži Dugi dok kladionicu drži Gedora. Fino se kladiš i dakako dobivaš: a ako ti usfali novaca tu ti je kreditni ured... Nema veze crna lista, HROK... Ništa: do 90 godina starosti, čak i preko pola mjesečnih primanja... Bez jamaca: hvala Bogu ne treba jamac... Oni ti jamče da ćeš ti to vratiti...

I ako krenemo u Bambolero o čemu ćemo razgovarati? Teme razgovora u kriminalnim krugovima: ne pričajte previše, ne djeluje ozbiljno. Sport, posebno borilački sportovi. Žene, auti, nekretnine, ulaganja, kocka (posebno poker i rulet). Kritizirajte kvazi kriminalce. Dogodovštine s dalekih putovanja. Uz to, otidite do Beograda, Frankfurta, Amsterdama... Upamtite imena nekih ulica, barova, klubova, pričajte da ste radili vani. "Raditi" je izraz za sve od prevare do ubojstva. Doslovnošću ispadate lažnjak.

PRIVATNI MATULA (uzima peglu u ruku i pegla, radi to fino i polako kao da opisuje neko duhovno stanje): Volim kako žene peglaju: čini se da im to strašno ide na živce.

ŽENA KOJA PEGLA (na telefonu): Ma daj... Čuj stara, moram ti sad ići, skupile su mi se tri mašine.

PRIVATNI MATULA: Uvijek se prave kako im je to grozno...

Ponovno polako pegla. - KL (PPP DUGI TON) - C, D#

PRIVATNI MATULA: A zapravo uživaju u tome... A u Americi, u Americi ništa ne peglaju.

Zatim odigra Amerikanku koja mu daje rublje i sebe koji se čudi zašto nije ispeglano na što mu ova pokaže da se to samo rastegne rukama.

PRIVATNI MATULA: Ali ne, ne, ne... Kod nas se sve pegla... Sve je fino oprano s najboljim deterđentom, s najfinijim omekšivačem, osušeno na svježem zraku. Onda kad ima još fino vlage, onda to se skida da bude taman za peglanje, onda mama to... Onda to djeca obuku... Mame.

(KLAVIR - KRAJ AVA BAH BOLEBA
(RITMIČNO FF - G - TX)

KLAVIR (TALE ONGAL (Bb, c) - FADE IN PPP<)

A moja žena? Već u šest ujutro, već u šest ujutro... (Pokazuje kako reže povrće i stavlja ga na vrelo ulje... Sve se pari, kuha...) A onda ja dođem doma i pitam jel' bi ja nešto mogao napraviti na što mi ona odgovori:

ŽENA: Ma daj, molim te, samo smetaš... Daj, molim te, makni se... Sve ćeš mi samo...

PRIVATNI MATULA: Pa dobro, ljubavi, jel' bi ja mogo nešto... Što ja znam pomest, počistit... Mislim, neću reći da nije čisto... Ti si to oprala... Samo sam mislio ako bih ja mogao nešto... Da posaugam? — KL. (SOUND VIBRAFONE, VJEŽHO ATONALNO)

ŽENA: Triput sam saugala.

PRIVATNI MATULA: Aha, i onda nemreš ništa... Ili ona varijanta:

ŽENA: E, znaš šta bi ti lijepo mogao? Mogao bi sve ovo što ja da ti radiš mjesec dana, a mjesec dana ću ja raditi što ti radiš. Baviti se nepravdom u svijetu.

PRIVATNI MATULA: I što da na to kažeš?

Nevjerojatno je kako stižu sve to. Objektivno su organizirane. Žene. Najbolji primjer DORH, USKOK. Tamo uopće nema muškaraca. To sve pobjeglo. A kamoli da frajer još ima familiju.

PRIPOVJEDAČ: I ništa tako... Zove Baja. Jedan dan.

IZVJESNI GOSP. FLAKSI: Hoćemo piti kavu, Horvatiću?!

JOŠIP HORVATIĆ: A dobro, hajde... I nademo se na kavi.

PRIPOVJEDAČ: I tako mi dođosmo u Bambolero. A da vidiš tamo situacije... Sve ove face iz politike i neke koje vidiš po televiziji sjede tamo u Bambolero... I smiju se zajedno s Flaksijem te se čude kako je zabavan, kako je duhovit.

IZVJESNI GOSP. FLAKSI: Hej, Joža... No, ipak si došao! Jesi vidio mog Dugog... On je moj privatni Hercegovac: kad čuju njegove tvrde konsonante odmah daju lovu... Ha, ha, ha... Gledaj, gledaj, Joža, mi smo prije 10-ak godina gore u podsljemenskoj tzv. zimzelenoj zoni gradili neki skijaški objekat; i tražili smo neke sitne promjene u prostornim planovima... A ja sam, međutim, imao jednog dobrog prijatelja u gradskom poglavarstvu, na katastru pa to i nije bio neki problem: bila je to sitna izmjena. A sad: mjesec dana prije zastare su se njih dvije našle to nešto potezat, nešto raskapat. Vrag im ne da mira, babe nedojebane: slušaj me, Horvatiću! Samo trebaš taj spis na nekoliko dana

preseliti, premjestiti, namjestiti tako da je slučaj slučajno pao u mašinu za rezanje papira... Bože moj, slučajno.

PRIVATNI MATULA: Sve je fino oprano s najboljim deterdžentom, s najfinijim omekšivačem, osušeno na svježem zraku. Onda kad ima još fino vlage, onda to se skida da bude taman za peglanje, onda mama to... Onda to djeca obuku... Mame.

Nevjerojatno je kako stižu sve to. Objektivno su organizirane. Žene. Najbolji primjer DORH, USKOK. Tamo uopće nema muškaraca. To sve pobjeglo. A kamoli da frajer još ima familiju.

PRIPOVJEDAČ: I tako se s Flaksijem nije za zajebljavati. Pogotovo kad pošalje svoje ljude. Ako ne može Dugi, onda dolazi Gedora. Tako ih zove Flaksi... To su moji alati. Nemoj da ti šaljem alate. Ako ne može Dugi, dolazi Gedora... A njega bolje da ne sretnoš.

Nakaznih kretnji Zagorac Gedora hvata jednu žrtvu svojom omčom i postepeno je davi: vidimo Gedoru i njegovu žrtvu koja se pokušava iskoprcati iz smrtonosna zagrljaja.

GEDORA: Samo se opusti... Gotove je... Gotove je... Sam' se mučiš... Al' je uvijek tak. Velim mu da se opusti, a on se rita... A da se opusti, za tren prođe... Al ne: on se rita... (Pregledava si dlanove u koje se urezao konopac.) Pogle, kaj mi je napravil... Pogle kaj mi je napravil... Trebal' si je prije misliti o tome... Lijepo su te upozorili, al' niš. Teške je vse to... Malo mi ih je žal, al' kaj češ: takav je poso.

PRIPOVJEDAČ: A u državnom odvjetništvu samo žene. One to heklaju lijepo. Štrikaju. Kukičaju.

DURĐA: Bok draga, kaj su uspeli preselit onu foteljicu. Daj se nemoj ljutit, prosim te lepo, onaj moj mamlaz je baš taj dan bio uzeo auto. Da... Da... Da... S kombijem, a? Fino, kaj ima još novo... Di ima sniženje? Prave ove muflonke... Ma viš ti vraga... Ne, mali mi je sad dobro... Imao je temperaturu da... Dobro, čuj, daj te pitam, pogledaj mi na 2/338033/96 kolka je ulazna faktura? Mhm, mhm... 807 hiljada i petnaest kuna... Isuse Bože otkud njima tolki novci? Otkud je to došlo? S Kajmanskih otočja? Ma daj, šališ se... Kako se zove točno firma? Građevinska, a? Čuj idem odma nać taj spis.

PRIPOVJEDAČ: Nisu one tamo ostale jer je to dobar posao nego kaj to nitko neće. Kao većina poslova. Ali netko to mora. Onda to one, jadne, za nikakvu plaću...

ŠTEFICA: Ha, da stara... jesam, jesam našla sam ih... Odlične su mi... Da, čuj što se tiče onoga, oni su ostali dužni jer nije nigdje zavedeno... (Osoba s druge strane linije ju

počinje nasmijavati, Štefica se smije.) Ma daj, nemoj... No dobro, dobro... Ajde čujemo se... Bok, bok...

PRIPOVJEDAC: One to poput goblena zaštrikaju krivo-pravo, krivo-pravo. One štrikaju te svoje optužnice, kačkaju, vezu i prije ili kasnije će sva ta gamad...

(Zatim pokazuje rukama da nastaje neko tkanje u koje upadaju kriminalci raznih profila da bi na kraju one istresle tkanje.) A moj susjed Alojz: peta generacija državnih službenika. Još je njegov čukun čukun djeda bio državni službenik u doba kralja...

ČUKUN ČUKUN DJEDA: Prosim lepo... (Sa starim manirima skida svoj šešir.) Ljubim ruke, milostiva... Kis die handt...

PRIPOVJEDAC: Kod mog Alojza je sve tako fino, profinjeno... Čista gradskost... Ono sve je herzlich... Majušno: u deminutivima...

ALOJZ TRTIĆ: Jeste za kavicu? Rakijicu? Ovo sam ovde kupio malo meseka, da...
KL. SVIRA POLAGAN VĚRGL (Fmaj, Cmaj, G#, H) - SVĚ DO POJAVE DUGOGE

I tako su se prije ljudi vidjeli kao menadžeri. Svi su mislili da oni osjećaju to u sebi. Oni su si mislili: imam to. Ja sam lider. Naprosto imam to u sebi...

A kak je došla ova tranzicija i kad se sve ovo urušilo, svi bi opet opet biti službenici. Aaaa... Službica... Plaćica... Inače, tu ja radim već trideset godina... Do mene u sobi je gđa Ljerka. Ona je delala tam', a ja tu... Knjigice i tak... Sad je kod mene došlo još pet njih. I kod Ljerke još pet... Ovaj tren su izašli van na pauzu... Nema kaj: fini ljudi... Čujte, ono kaj mogu reći za njih, oni su jako državotvorni... Tvore državicu... Nema kaj, velim... Fini ljudi: samo im treba stolček, stolica, telefonček, kaj ja znam, klamerica... Idu u crkvicu, moliju se bogeku i krunicu... Fini ljudi, kaj da velim.

Ispričavam se...

IZVJESNI GOSP. DUGI se pojavljuje i očitno nešto kaže.

ALOJZ TRTIĆ: Dobar dan, gospon Dugi... Kak ste? Kak je gospon Flaksi? Je?! Pozdravite ga. Samo se vi raskomodite.

IZVJESNI GOSP. DUGI daje Alojzu Trtiću neku broj nekog katastarskog predmeta.

ALOJZ TRTIĆ: Ispričavam se... Sekundica... A sad nas tjeraju na digitalizaciju... A zakaj kad je to u knjigi sve, za Boga miloga. To sad Europa plaća. To ne bude lako. A mi se najviše mučimo deset godina... Ma čujte kaj nas brine... Recimo... tam' prek puta ima

jedan komadić zemlje za koju se uopće ne zna čija je... Je, to je ovak komadić 7.5 metri dužine i tam je 9.25 širine i ova treća stranica je... Sad bi to trebalo zračunat. Čujte to se uopće ne zna čija je zemlja. Mi imamo ove ekspertize oko toga... Tu idu prenamjene zemljišta... a mi se ovim trokutom bavimo... To je vrlo nezgodno. To su neki već umrli odavno... To bi trebalo rešiti... Mi se s tim mučimo...

Ispričavam se... Sekundica...

(Traži po svom uredu gdje mu se zametnuo traženi predmet. Dovlači prvo jednu veliku, veliku knjigu koju jedva jedvice nosi: knjiga je strašno prašnjava pa se Alojz trudi da se ne zaguši od prašine. Zatim ju lista da bi zaključio da to nije ta knjiga. Nosi je natrag na mjesto. Počinje kopati po nekoj ladici: očito arhivi gdje nalazi točno mjesto gdje se nalazi taj predmet. Zatim dobavlja ljestve kojima se penje na dva metra visine gdje na jedvite jade dolazi do opet velike, velike knjige koju jedva jedvice uspije spustiti na tlo. Zatim donosi knjigu na prednji pult i neko vrijeme opet traži i guši se od prašine da bi našao predmet. Cijelu radnju prati trubač.) Samo malo... To je tak... Evo, gospon Dugi... Imate jedan, dva, tri, četiri, pet kopija i original za gospodina Baju od srca. Pozdravite ga... Joj, nemojte.. Joj, baš ste ljubazni. Fala lijepo. Niš, pozdravite gospodina Flaksija. I Gedoru ne zaboravite pozdraviti. I tak... To su pristojni ljudi. To da ne bi mislili, to je 500 kuna. Tolko je dozvoljeno.

I tak... Nemam više neke želje... Možda jednu... Imam peseka. Pekija, Pikija... Imam jednu željicu. Njemu sam mislil burberryja kupit. Ja nosim burberryja. Ima nekakav šuškvac: cijeli mu se sfucal. Ofucal mu se već... A velim burberry je kvaliteta... ja imam burberryja, zakaj on ne bi mogao imat burberryja?!?

PRIPOVJEDAC: I tako... Što naš čovjek može proizvesti? Naš čovjek sa sigurnošću može proizvesti dugove... Da, dugove... A na dugove se lijepe kamatari, banke... (Pjeva pjesmu.)

Škrta zemlja čuva svoje blago

Malo traži i ne daje puno

Al šta daje tripud više vridi

Tripud više vridi.

PRIPOVJEDAČ: Jer naš ti je čovik ka maslina i drača... našeg čovika treba lipo...

(Igram pokazuje kako se čovjeka stavlja u prešu u prešu za prešanje maslina. Zatim tu prešu, uz svu muku i trud koji su potrebni da se iscijedi čovjek dobro dobro zategne dok iz čovjeka ne iscijedi ulje...)

Vidi, vidi... Ipak lipo krene: onda ovo lipo...Vidi, vidi... *Extra vergine...*

(Prema supstanci koju je iscijedio iz čovjeka se odnosi kao prema ulju.)

Vidi, vidi kako je lipo... Provaj..

(Oblizuje prst, stavlja bokun iza vrata i naposljetku kosu maže eliksirom.)

I on ih sve lijepo stavi u prešu i mora ih iscijedit... ko Dalmatinci masline... Iscijedi iz tebe.... dobit, ekstra profit.

IZVJESNI GOSP. DUGI: Vidi ovamo. *(Pokazuje na svoj ručni sat.)* Koliko je sati? Koliko je sati?

Zatim vidimo žrtvu Dugoga kako se plačljivim licem izvinjava.

MUŠTERIJA U SUZAMA: Pa daj me nemoj... Nisam ja kriv, nemam...

IZVJESNI GOSP. DUGI: Ma šta nemaš...

Izvjesci gosp. Dugi tuče svoga klijenta.

MUŠTERIJA U SUZAMA: Nemoj, nemoj... Pa nisam...

IZVJESNI GOSP. DUGI: Ma šta nisi...

PRIVATNI MATULA: Mom susjedu Lojzu, Baji, Dugom, Gedori svima je sve jasno. Ja imam pedeset godina i ništa mi nije jasno. Znaš, to mi je super s tim švicarskim satovima. Ergela satova. Zašto moraju imati ergele satova?! I onda je čovjek objasnio... Radi se o alkemijskoj formuli... "Time is money". Sve vrijeme svijeta pretvoreno je u novac. Sad više nigdje nema vremena.

Kad ste bili mali još je sve bilo u redu. Uvijek je bilo vremena.

Onda je neko vrijeme bilo po šumama. Ali više nema vremena.

DIJETE: Tata kad idemo na more?

OTAC: Za tri dana, sine.

DIJETE: Kad je to?

OTAC: Idemo za tri dana. To je tri noći. Tripud spavaš. Ideš tripud spavati.

DIJETE: Neeee. Tko će to dočekat.

PRIPOVJEDAČ: Ja nemam dojam da djeca imaju osjećaj da imaju vremena. Danas nigdje nema vremena... Nekad je bilo vremena po šumama: danas ni tamo više nema vremena. Znalo je biti vremena po ulicama: ono dođeš u neku ulicu, a ono u njoj vremena... I vremena... I vremena... Ali danas više nigdje nema vremena: sve vrijeme svijeta upakirano je u novac. Novac je spremljen u švicarske banke. A Švicarska ti u zamjenu daje *(pokazujući gestom sat koji otkucava na ruci)* ...tik tak...tik tak... švicarske satove da simuliraju vrijeme.

A gospodari užasa i užitka...

Vidimo kako Hercegovac DUGI pokazuje jednom od klijenata na svoj sat.

DUGI: Koliko je sati? Koliko godina imaš ti? Kako te nije sram? Mislim, stvarno... Da te ja moram, stvarno, ko klinca...

PRIPOVJEDAČ: Krist je u Evanđelju po Mateju i Evanđelju po Luki, a valjda su istinu svjedočili, a ne usklađivali iskaze, dakle Krist je za Kraljevstvo Božje izrekao sljedeću prisposobu: "Zrno gorušice; kada se zasije u zemlju ono je najmanje od svih sjemena svijeta; ali kad je zasijano, ono uzraste i postane veće nego sve vrtno biljke, i ono iznikne velikim granama" tako da ptice nebeske mogu savijati gnijezdo u njegovoj sjeni"... Pa posij i ti svoje zrno gorušice. Nećeš baš biti ptica nebeska, tražit će se od tebe truda da to stablo naraste, ali ćeš, bome, lijepo gnijezdo sviti u njegovoj sjeni. Imat ćeš svoje malo Kraljevstvo Zemaljsko. Ovo je jedan od najboljih načina za ulazak u posao.

DUGI: Koliko je sati? Ha?! Koliko je sati? Sve po ps-u. Koliko godina imaš ti? Kako te nije sram? Mislim, stvarno... Da te ja moram, stvarno, ko klinca...

PRIPOVJEDAČ: Nije lako biti zao: nije lako biti dobar... Ako je netko probao... Najlakše je biti zločest... Ali zao: nije lako... Treba se roditi u idealnim okolnostima: i puno puno vježbati da bi se bilo baš zlim.

Oponaša riku neke divlje životinje.

PRIPOVJEDAČ: A mi svi ostali... Ko... *(Oponaša merkata na osmatranju.)*

KR. - RASTAVLJENIJA KORD (E- (S. MATULA))

KR. RIJETKO
AFONACIJO
AGREPIVUKO

ALOJZ TRTIĆ *sjedi u svom stanu i večera.*

ALOJZ TRTIĆ: Nema soka... Kaj srčeš?! (*Truba.*) Ti prestani mljackat... Vidi ga, konj jedan šašavi... (*Truba.*) Ajmo, fino, lepo... Dok se objeđuje se razgovara. Ajmo, konverzacija. Duhovito. Tu budi. Ne lupaj s beštekom. Vidi ga...

Živeli. Ajmo.

(*U zrak diže visoku šampanj čašu.*)

U oči gledaj... Kad se kuca... Bok, bok, živeli. A sad bumo popevali. Ajmo....

(*Na njemačkom pjeva dionicu iz Opere za tri groša Mackie Noža.*)

TRUBA PREUZIMA MELODIJU
IZ OPERE ZA TRI GROŠA
KOJA LAGANO PRELAZI
U IMPROVIZACIJU
NA TEMU (E-)...
KRAJ

